

బ్రిడ్ దారి

“విభావసు ఇంకా ఇంటికి రాలేదండీ” కళా రత్నం భర్తకి చెప్పింది.

“కారు వెళ్ళలేదా?”

“వెళ్ళింది. నాలుగున్నరకే ఎవరో తిసుకొళ్ళారుట”

రిసీవర్ అందుకుని ఓ నంబర్ తిప్పుడు అశ్వనీకుమార్ వెంటనే.

“హలో. కమీషనర్ గారు స్పారా...నా పేరు అశ్వనీకుమార్.. అలాగే” రిసీవర్ చేత్తో మూయబడుతూనే భార్యని అడిగాడు.

“పోలీసులకి రిపోర్ట్ చేసావా?” కళా రత్నం తం అడ్డంగా వూపింది.

“హలో. అశ్వనీ కుమార్ స్పీకింగ్ భారం క్రితం మనం ఓ ఫంక్షన్ లో కలుసుకున్నాం... అవును...విభావసు నా ఆఖరి మనవడు కనబడటం లేదండీ...” వివరాలు చెప్పాడు.

“ప్లీజ్. తెల్లవారు ఝాముకి వివరాలు తెలిసినా సందేహించకుండా వెంటనే ఫోన్ చేయండి థాంక్స్.” రిసీవర్ క్రేడిట్ మీద వుంచి అడిగాడు.

“వాడి ఫ్రెండ్స్ ఇళ్ళకి ఫోన్ చేసావా?” మౌనంగా తలవూపింది కళా రత్నం.

ఫోన్ గణ గణ మ్రోగింది. రిసీవర్ అందుకొని ‘హలో’ అన్నాడు అశ్వనీకుమార్.

“విభావసు వున్నాడా?” అడిగిందోకంతం. కొద్దిగాకరుకుగావుంది.

“లేదు. మీరెవరు?”

“నేనే”

ఫోన్ పెట్టేసారు అవతలివైపు. విచిత్రం అనిపించింది అశ్వనీకుమార్ కి.

మరో అయిదు నిమిషాల తర్వాత మళ్ళీ ఫోన్ మోగింది.

“విభావసు వున్నాడా?”

అదే కంతం. అవే మాటలు.

“లేదు మీరెవరో చెప్పనేలేదు?”

“చెప్తా.” క్లిక్ ముంది ఫోన్.

ఫోన్ కమీషనర్ ఇంటికి ఫోన్ చేసి జరిగింది చెప్పాడు భార్య సలహా మీద.

“డెవలప్ మెంట్స్ వుంటే చెప్పండి”

మళ్ళీ అయిదు నిమిషాల తర్వాత ఫోన్ మోగుతుందని ఎదురు చూసారుకాని మోగలేదు. దాదాపు అరగంట తర్వాత మోగింది. రిసీవర్ ని చటుక్కున అందుకుని “హలో” అన్నాడు అశ్వనీకుమార్.

“విభావసు మా దగ్గరవున్నాడు”

“ఎవరు మీరు? మీ దగ్గ రెండు కున్నాడు?”

క్లిక్.

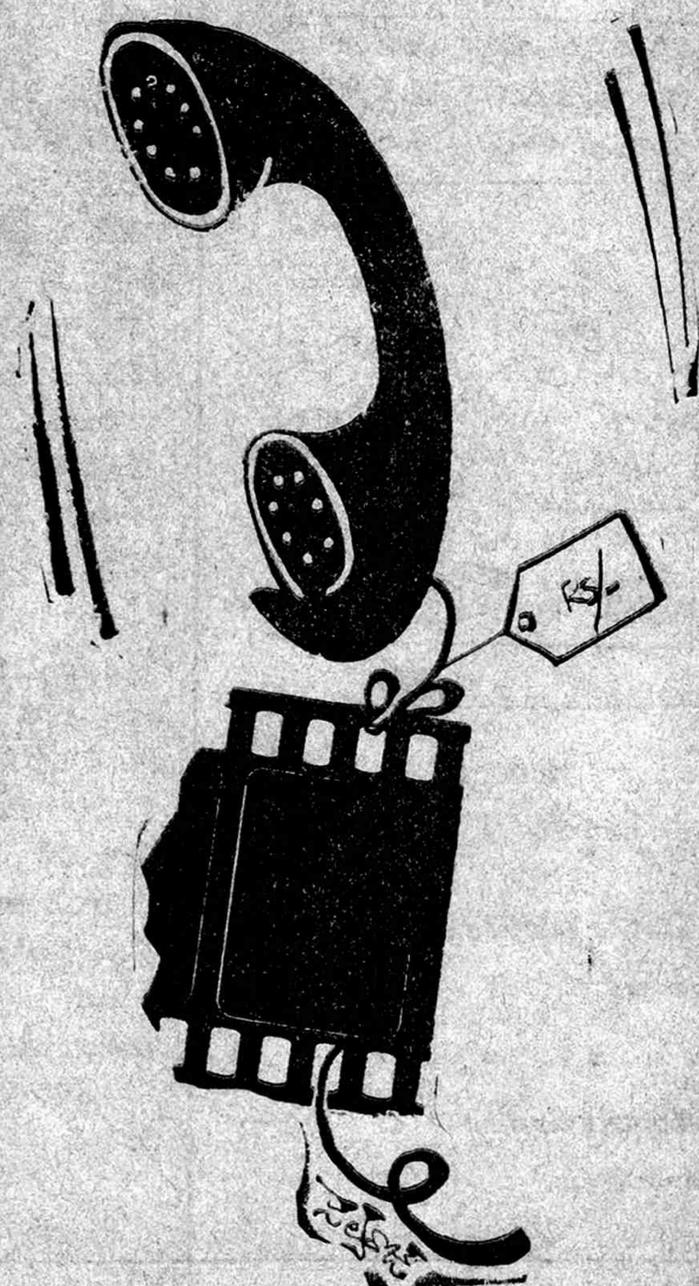
అశ్వనీ కుమార్ మొహంలో ప్రవేశించిన భయాన్ని గుర్తించి అడిగింది కళా రత్నం.

“ఏమిటి?”

“నాకు అనుమానంగా వుంది మనవాడు ఎవరో గుండం చేతుల్లో దిక్కుకున్నాడని”

“ఏం కావాలి మీకు?”
“చెప్తా”
క్లిక్.
“విభావసు కిడ్నాప్ అయ్యాడు. ఎన్ని లక్షలు అడుగుతారో!”
చెప్పాడు అశ్వనీకుమార్.
“బ్లాక్ మనీ దాచలేక చస్తున్నాం. అదిచ్చయినా వాణ్ని విడిపించుకుందాం”
అయిదు నిమిషాల తర్వాత

నీకు సిగ్గులేదు, అరవైలో అరవైలా కనబడుతున్నా ఇరవైలా నడించడానికి? నీకు బయటి సినిమాలు ఎలాగూ లేవు రేపు ఉదయం నువు హీరోగా నడించడానికి మొదలుపెట్టే నీ స్వంత చిత్రంలో నువు నడించనని మాటయ్యే నీ పథ్యాలుగోళ్ళు అలాగి మనవకు బతుకుతామి. లేదా

ఫోన్ మోగగానే కళా రత్నం అందుకుంది ఫోన్.
“ఎంత కావాలి చెప్పండి” అరిచింది కీచుగొంతుతో.
“అశ్వనీకుమార్ ని పిలు”
కుమార్ రిసీవర్ అందుకున్నాక అడిగాడు అతలా.
“ఎంతా ఎక్కడ?”
దిన్నగా నవ్వు.
“ఎంత కాదు. ఎక్కడ కాదు.

వాడి శవం నీ యింటికి వస్తుంది. ఎప్పుడైనా నడించడానికి ప్రయత్నిస్తే నీ పదహారుమంది మనవలలో ఎవరో ఒకరు సహా ఆవుతారని గుర్తుంచుకో!”
“నాకు నావాళ్ళ ప్రాణాల ముఖ్యం. ఎవరు నువ్వు?”
“తెలుగు సినిమా ప్రేమకుల సంఘం నియమించిన సంఘ సేవకుడని”

